

[Gillstrup]

Begrundelse

Regnet i kroner har skatteopkrævningen i de senere år udviklet sig fra ca. 340 mia. kr. i 1986 over ca. 370 mia. kr. i 1987 til (forventeligt) ca. 390 mia. kr. i 1988 og ca. 420 mia. kr. i 1989.

Disse stigninger skyldes imidlertid i det store og hele den ulykkelige skattereformtafte af 19. juni 1985, der som hovedkrafttrædelsesdag havde 1. januar 1987. Det forekommer derfor spørgeren plausibelt, at den lovgivning, som er gennemført efter fremskridtsvalgsejren i september 1987, har bevirket, at skattestigningen er blevet mere end en snes mia. kr. mindre, end den ellers havde været.

Derimod har spørgeren ikke kunnet indkredse specifikationer af de af ministeren nu fremdragne 6,5 mia. kr., og af hensyn til det fortsatte arbejde med det for hele det danske samfund allermest vitale problem (hurtige kæmpeskattenedsættelser) søges skatteministerens specifikationer åbenbart ved svar på nærværende spørgsmål.

Svar (3/3 89):

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Når jeg har omtalt skatte- og afgiftslempelser, der er sket siden septembervalget 1987, har jeg hovedsagelig haft følgende initiativer i tanke:

- Eksportpakken (ca. 1 mia. kr.).
- Sænkning af energiafgifterne (ca. 300 mio. kr.).
- Omlægning af arbejdsmarkedsbidraget (ca. 3 mia. kr.).
- Skattefrihed for sømænd på DIS-skibe (ca. 450 mio. kr.).
- Succession ved familieoverdragelse (ca. 200 mio. kr.).
- Lempelse af formueskatten (ca. 1 mia. kr.).
- Lempelse af arbejdsmarkedsbidraget for mindre virksomheder samt ændrede betalingsfrister (ca. 560 mio. kr.).

Disse lettelser andrager ca. 6,5 mia. kr. årligt. Herudover er der blandt andet gennemført en afgiftsfrigtagelse for busser, en afgiftsfrigtagelse for dunkepetroleum og i 1989 en nedsættelse/afskaffelse af afgift på fjernsyn, video og hårde hvidevarer, der skønnes til ca. 400 mio. kr.

Spm. nr. S 579

Til *socialministeren* (17/2 89) af:

Stillinger (SF):

»Kan ministeren bekræfte, at bestyrelser for selvejende sociale institutioner har ansvaret for budgetlægningen og prisansættelsen pr. beboer, og at kommunernes tilsyn udelukkende omfatter behandlingen af beboerne, men ikke budgetlægningen og de pædagogiske tilbud på institutionerne?«

Begrundelse

I de selvejende sociale institutioner efter bistandslovens § 66 sidder bestyrelser, som påser, at institutionernes administrative opgaver varetages efter de vedtægter, der findes for institutionen, og de budgetter, som bestyrelsen hvert år lægger.

Enkelte kommuner har den opfattelse, at de – efter at have godkendt institutionen – ud over at føre dagligt tilsyn med beboerne også kan blande sig i bestyrelsens budgetbehandling samt de pædagogiske foranstaltninger. Dette virker generende for de pågældende bestyrelser arbejde, som først og fremmest bør være til gavn for vanskeligt stillede børn og unge.

Svar (24/2 89):

Socialministeren (Aase Olesen):

Uanset organisationsformen for et opholdssted godkendt efter bistandslovens § 66 kan den godkendende myndighed i forbindelse med godkendelsen fastsætte en økonomisk ramme baseret på forholdene i det enkelte opholdssted, men således at det enkelte opholdssted kan disponere frit inden for denne ramme.

Det fremgår således af Socialstyrelsens vejledning nr. 3 af 27. juli 1988, pkt. 19, at opholdsstedet skal vurderes som en helhed, hvilket indebærer en samlet vurdering af for eksempel opholdsstedets socialpædagogiske tilbud, herunder antal medarbejdere og deres personlige/faglige ressourcer sammenholdt med stedets fysiske rammer og de organisatoriske/økonomiske forhold. Endvidere må vurderingen omfatte de alders- og persongrupper, som opholdsstedet er indstillet på at modtage, og den betaling, som opkræves for opholdet.

Godkendelsen indebærer, at den godkendende myndighed skal følge udviklingen i opholdsstedet og påse, at der ikke modtages flere personer, end opholdsstedet er godkendt til.